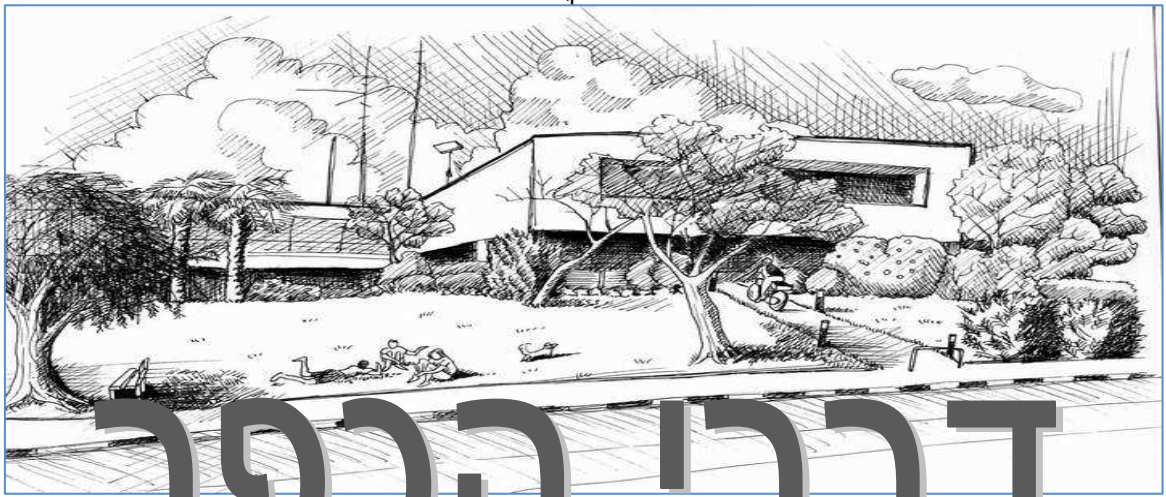




דברי הכפר

בְּגֶשְׁמִי אוֹרָה, תְּאִיר אֲדָמָה: בְּגֶשְׁמִי בִרְכָּה, תְּבַרֵךְ אֲדָמָה:
 בְּגֶשְׁמִי גִילָה, תְּגִיל אֲדָמָה: בְּגֶשְׁמִי דִיצָה, תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה:
 בְּגֶשְׁמִי הוֹד, תְּהַדֵּר אֲדָמָה: בְּגֶשְׁמִי וַעַד טוֹב, תְּנוַעַד אֲדָמָה:
 בְּגֶשְׁמִי זְמֶרָה, תְּזַמֵּר אֲדָמָה: בְּגֶשְׁמִי חַיִּים, תְּחַיֶּה אֲדָמָה:
 בְּגֶשְׁמִי טוֹבָה, תְּטִיב אֲדָמָה: בְּגֶשְׁמִי יְשׁוּעָה, תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה:
 בְּגֶשְׁמִי כָלְכָלָה, תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה.

מתוך סידור התפילות



גיליון מס. 2331 * ב' כסליו תשע"ג * 16 בנובמבר 2012
 כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת דף מתוך רשימות שאוספת עבורינו שולמית פרנק

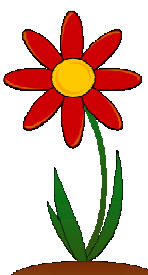
18/11	הרבי ג'קסון רונן פורסטר טבע סולומון (נכד) אור גליק (נכד)	21/11	עידן מילר (נכדה פרלסון)
19/11	שאולי איסטון יפעת וויסבקר גל עתיר (נכד- מנדזיגורסקי)	22/11	מאיר ריינס רותי גדליזון דנה וויטהם נופר מלינה דורון בולדווין (נכד-עמר)
20/11	שושנה קרופר דוד תלם תום ליפשיץ (נכדה-עדר) רוני אשכנזי (נכדה מרים ק.) נעמי אייזיק פורסטר	23/11	אדווה כץ
24/11		24/11	ריצ'ל פלינק-ג'קסון דורם וולאך ענבל פרנק

מזל-טוב!



ימי נישואין

20/11	ג'וליה ואריה ניצן שוש וזמי בן-צבי
22/11	אדווה ואריאל סינה



נזכור

ו	בכסלו תשנ"ה	9.10.94	מר ישראל ווייס
י	בכסלו תשס"א	7.12.00	יונתן סטיל
יא	בכסלו תשס"ט	18.12.08	גב"אן פיינברג



כפר הנשיא, ע"ש הנשיא הראשון – ד"ר חיים וייצמן / מביאה: רחל גינת

החודש מלאו 60 שנה למות הנשיא הראשון של מדינת ישראל. חוקרי פועלו סבורים כי למרות הישגיו, הוא לא זכה למקום הראוי לו בזיכרון הקולקטיבי.

בחדר האח"מים שבבית וייצמן, הממוקם בקמפוס המוריק של מכון וייצמן למדע ברחובות, הסתודדו שתי נשים מבוגרות, לבושות בהידור. האחת, ראומה וייצמן, הייתה רעייתו של הנשיא השביעי של ישראל, עזר וייצמן - אחיינו של חיים וייצמן. השנייה, מיכל ברנר, היא אחייניתו של וייצמן. אמה, המורה המיתולוגית לפסנתר מחיפה, גיטה דוניה וייצמן, הייתה אחותו.

הן הגיעו כנציגות המשפחה לאזכרה הממלכתית לזכרו של חיים וייצמן. את המדינה ייצגו בכבוד ראוי המשנה לראש הממשלה סילבן שלום, סגנית יו"ר הכנסת ליה שמטוב והשופט העליון אורי שהם.

"בין שתי מלחמות העולם, וייצמן היה מלך העם היהודי", אומר דולר, שלא מסתיר את הערצתו למנהיג הציוני, "זה דבר מדהים. הוא לקח את התנועה הציונית, שהייתה תנועה של מיעוט די מבוטל, והפך אותה לנציגה המובהקת של היהדות בזירה הבינלאומית".

על רקע זה בולטת דעיכת דמותו וזוהרו של וייצמן בציבור הישראלי בעשורים שחלפו מאז מותו. החשוד המידי בכך, לדברי דולר, היה ראש הממשלה, בן גוריון, אשר "מיצב עצמו כגדול המנהיגים הציונים, עלה תוך מאבק עם וייצמן ודאג לגמד אותו", כדבריו. אבל היו סיבות גדולות יותר. "וייצמן היה מנהיג בלי מפלגה, ולכן לא תראה את התמונה שלו באף אירוע בחירות גדול, לצד אלה של ז'בוטינסקי, בגין או בן גוריון", מסביר דולר. הסיבה השלישית קשורה בתכונה שהקימה על וייצמן מתנגדים רבים: הוא נתפס כפרו-בריטי, מנהיג ש"מתחשב ברצון הגויים".

"אני מעז לומר, בבטות אבל באחריות, שאלמלא חיים וייצמן, היינו זוכרים את הרצל כעיתונאי בינוני, כמחזאי 'לא משהו', וכעוד אחד שניסה את כוחו בפוליטיקה, ועל בן גוריון לא היינו שומעים. שניהם היו אנשים דגולים, אבל בלי וייצמן לא הייתה להם משמעות. הוא היה זה שלקח את החזון של הרצל, שהיה נחלתה של קבוצה קטנה, והפך אותו למשהו ממשי שאפשר לגעת בו. משהו שבן גוריון יכול היה לקחת ולעבוד איתו".

רשימת ההישגים ההיסטוריים של ד"ר חיים וייצמן, שנולד ב-1874 ברוסיה הלבנה, ארוכה ביותר. די להזכיר את העובדה שהצליח להניע את האימפריה הבריטית לפרסם את הצהרת בלפור ערב כיבוש ארץ ישראל על ידי צבא

בריטניה. ההצהרה חוללה כידוע מפנה בתולדות העם היהודי, בכך שהכירה בזכותו לכינון בית לאומי בארץ ישראל.

אבל לא רק בפוליטיקה ובמדיניות הוא הצליח. גם **במדע היה פורץ דרך**, והדגיש כי עתידה הכלכלי של המדינה טמון ביכולתה לממש את הפוטנציאל המדעי-טכנולוגי שלה, עשרות שנים לפני שישראל הפכה למעצמת סטארט אפ.



דוד בן-גוריון

וייצמן עצמו התפרסם כמי שהצליח לייצר אצטון מתירס באמצעות חיידק שכונה על שמו. התגלית החשובה הזו תרמה משמעותית למאמץ המלחמתי של בריטניה במלחמת העולם הראשונה, שכן היא אפשרה לייצר בזול אבק שריפה נטול עשן. לצד זאת, **הוא היה ממקימי האוניברסיטה העברית, הסוכנות היהודית והבריגדה היהודית.**

אבל מעל הכל, **וייצמן היה פוליטיקאי**. "אחד שידע להביא את הפוליטיקה האישית לשיאים שלא נראו כמותם", כדברי פרופ' גולני, "הייתה לו יכולת שיחה ממגנטת. למעשה, הוא הממציא האמיתי של הפייסבוק: הייתה לו רשת של חברים שהתפרשה על כל אירופה, המזרח התיכון, המזרח הרחוק ואמריקה". התכונות האלה, כך נראה, אפשרו לו לזמן אליו מעת לעת לארוחת צהריים את כל הצמרת הבריטית, ולנזוף בה על כך שהיא לא מממשת את הבטחותיה.

אולם מה שהפך אותו מפוליטיקאי **למנהיג גדול**, הייתה היכולת שלו להבין את המציאות, "לרכוב על גלי ההיסטוריה, לכוון אותה למטרותיו, ולדאות בין זרמי האוויר".

אהבתו לאשתו ורה הייתה גדולה מאוד, אך אורח חייו ותפקידיו הציבוריים לא הקלו על השניים. "המשפחה הזו, כתא משפחתי, נכשלה. אין ספק. זה המחיר הנורא שהוא שילם על שהיה מי שהיה".

לשאלה איך וייצמן היה רואה את ישראל היום, 60 שנה לאחר מותו, השיב דולר: "במקום למנות את הישגינו וכישלונותינו, כמו שעושים רבים כיום, הוא היה אומר: 'יש לנו מצב נתון, לטוב ולרע. יש לנו פוטנציאל חיובי מאוד, בוא נתרום איתו, נעשה את מה שצריך'".

מבוסס על מאמר ב"הארץ" מאת עופר אדרת. ערכה, קיצרה והוסיפה תמונות: רחל גינת

שאלתא:

אני קוראת ונזכרת, ושאלת את עצמי ואת כולנו?
לאן נעלם חדר ווייצמן שלנו? בככפר הנשיא. שכל כך פיארנו ונתפארנו בו????
מישהו יודע לענות על השלה הזו?



שושנה שרקי

מה נשמע?

כותבת השבוע: תמר וולפין.

- השם "מה נשמע" נקבע לפני קרוב ליובל שנים. אחר כך הגיעו הפרורים, בימים שעדיין אכלנו חדר האוכל, ויחד עם חיתוך הסלט היינו גם דנים בחדשות על דא ועל הא, על ההוא ועל ההיא, ובעיקר על הם. אני דבקתי בשם "מה נשמע" או ביידיש "וואס הערצאך" או בלשון האפליקציה בסמרטפון של בני המשפחה שלי: what's up. אז, באו נתחיל עם "מה נשמע?"
- הגשם יורד ויורד. גם בשעה מאוחרת זאת שאני כותבת, תחזית מזג האויר היא, המשך ירידת הגשם גם מחר, יום ג'. עד הבוקר ירדו העונה כ-110 מ"מ, מתוכם 90 בימים האחרונים. - גשמי ברכה!
- קבוצה של כעשרה גברים ונשים מכפר הנשיא משתתפת מדי שבוע בקורס "חיטוב המוח" שמעביר ד"ר יוסי חלמיש התושב החביב שלנו, באילת השחר. הקורס, בן שמונה פגישות, כל אחת אורכת שלוש שעות, ממש מרתק ומעורר למחשבה ולפעולה. יש סיכוי רב שמחזור נוסף ייפתח באזורנו, וכאשר זה יקרה, אני ממליצה לכולם להצטרף.
- בשבוע שעבר בחרו אזרחי ארה"ב את הנשיא שלנו, ועכשיו אנחנו יכולים להתפנות לבחירות לכנסת שלנו שיתקיימו בעוד חודשיים. אני יכולה לאמר בביטחון שעוד לא פגשתי מישהו שידע לאמר לי בוודאות באיזו מפלגה הוא יבחר, והמפה הפוליטית, נכון לעכשיו עדיין לא ברורה.
- מה שכן ברור, נכון לרגע זה, הוא שבבחירות שיתקיימו בעוד שלושה שבועות לראשות המועצה האזורית אצלנו יש חמישה מועמדים, כולם כבר הגיעו לפגישות כאן אצלנו, ויבואו שוב.
- יחד עם הבחירות לראשות המועצה מתקיימות בחירות לנציגי הקיבוצים במליאת המועצה (לכל קיבוץ נציג אחד), המועמד של כפר הנשיא הוא ארז מירב ואנחנו מאחלים לו הצלחה בייצוג שלנו. כרגע ארז נמצא בחו"ל, אבל עד לישיבה הראשונה של המועצה, יש להניח שהוא כבר יחזור. אגב, בכמה קיבוצים יש יותר ממועמד אחד, ולכן ביום הבחירות תושבי הקיבוצים האלה יתבקשו לבחור במעטפה נפרדת את המועמד העדיף עליהם.
- ובאותו היום עצמו (4 בדצמבר) יתקיימו, בחלק מהקיבוצים באזור, בחירות לוועד מקומי (הנהלת הקיבוץ, או המזכירות, כפי שקוראים לה).

בחלק מהקיבוצים יבחרו תושבי הקיבוץ, אשר אינם חברי האגודה השיתופית החקלאית, במלים אחרות, אלה שהם אינם חברי הקיבוץ, נציגים (שכולם אינם חברי הקיבוץ) לוועד המקומי. גם אצלנו הוגשה רשימה של מועמדים לנציגות לוועד המקומי, לדיוני הוועד המקומי בנושאים המוניציפאליים,

- מכיוון שאצלנו הוגשה רק מועמדות אחת לנציגות למועצה, ורק רשימה אחת לנציגות לוועד המקומי, אין אצלנו צורך בבחירות, ותהיה "הכרזה" של שר הפנים, על הנציג למועצה ועל הנציגים לוועד המקומי. ותודה למאמצים שעשה **ארז מירב** על מנת לייצר רשימה אחת, מוסכמת, לנציגות לוועד המקומי. אין ספק שבדרך של הסכמות אפשר להגיע לתוצאות טובות, וכמו כל המוסדות הנבחרים שלנו, גם הם בוודאי יפעלו לטובת כפר הנשיא כולה.
- אז מה נשאר לנו? בארבעה בדצמבר נלך כולנו לקלפי לבחור את ראש המועצה הבא. ומכיוון שחמישה מועמדים מתמודדים, כל המומחים מנבאים שאף אחד מהם לא יעבור את רף 40% הנדרשים כדי לנצח בסיבוב הראשון, ובמקרה כזה, נלך שוב לקלפי ב-18.12. עד כאן בענייני בחירות.
- לפני כמה ימים שמעתי קולות העולים מהמקלט ליד הבית שלי. כשנגשתי למקום ראיתי את **זיו נוי** ואת **תום גרשמן** (בני הדודים, שהם גם ביחד מדריכי הנעורים), מנקים את המקלט שלנו. שאלתי: "מה פתאום?" והם ענו לי שהנעורים לקחו על עצמם לנקות את המקלטים. המשכתי להקשות: "אבל אתם זה לא הנעורים", ותשובתם הייתה שהם "רק מסיימים את העבודה". מכל מקום, תודה לכם תום וזיו, ותודה לבני הנעורים. אני מאחלת לעצמנו שתמיד יהיו לנו מדריכים טובים שיובילו את חניכיהם למעשים טובים לטובת הקהילה.
- מי שנוסע בימים אלה מהדרום אל הקיבוץ, ועובר בצומת גולני, ודאי שם לב לשינויים בנתיבים, הנובעים מהעבודות המתקדמות במקום. כרגע הדרך מתעקלת, יורדת ועולה, ומכיוון שהיא התרחקה מהכביש הקודם, מצויים לידה שני שלטים המורים לכיוון מזרח. השלט הגדול והבולט אומר: "מקדונלד", והשלט הקטן והצנוע מראה: "לאתר ההנצחה". ככה זה, אלה הם סדרי העדיפויות בעולם הגלובלי. בסופו של דבר ייבנה בצומת מחלף, אשר יקצר את זמן הנסיעה מתל אביב הביתה בעוד כמה דקות.

- לכל המחפשים קניות במחירים מוזלים, כדאי להכנס ל"שוק של יוני". הסופר הזה מצוי בחצור באזור התעשייה ליד סופר לב הגליל. בינתיים מחירי הירקות והפירות שם הם הזולים ביותר (לפעמים זולים יותר אפילו ממחירי השוק). הבעיה היחיה של המקום היא המחסור בחנייה טובה. נקווה שגם זה ישתפר.
- ועוד מוסד שכדאי לכתוב עליו באזורנו: נפתח מחדש בית הקפה "גיטל". המקום בהחלט מומלץ, מבחינת המזון, המחירים, הניקיון והחנייה. והעיקר: שמה של הזקנה האגדית "גיטל" חזר להתנוסס באזור ראש פינה. אגב, בעלי "גיטל" הם גם בעלי "עמברגר" וזה אומר שמי שסעד באחד מהמקומות זוכה להנחה בסך 10% במקום השני. אם כבר יוצאים ומוציאים כסף על אוכל, אז גם זה חיסכון.
- המבצע שיצאתי אתו לפני כמה חדשים "אנשים טובים באמצע הדרך" נעצר באמצע הדרך. האחרון שזכה בתואר היה אלברט אילייב. עכשיו יש ציפייה להמשך השרשרת, או לחידושה. יש לנו הרבה אנשים טובים באמצע הדרך.
- רציתי להכניס הפעם גם ראיון מעניין. אבל מכיוון שהמחשב שלי נמצא בתיקון, אעשה זאת בשבוע הבא או מאוחר יותר.

שבת שלום לכולם,

קבלת שבת יום ו' 16.11 ב' כסלו פרשת תולדות בשעה 18.00 במועדון

להתראות

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, יונתן, גל ובר.

במזל-טוב

בן נולד לדונה ויהודה

נכד לאורנה (נמנוה) ודוד

נין איצל ולאדי,

שפצ ברוכות ורוב נחת לכל המשפחה



במזל טוב, נולד בן, לאור ונת חן

נכד לציון ונילי דוארי

ולאילה עמית דוארי

נין לבטי דוארי, ניין לטומי עמית.

שפצ ברוכות ורוב נחת לכל המשפחה

נובמבר והעם היהודי

סוף השבוע האחרון ביום שישי חל בתשיעי בנובמבר. לצערי להרבה מאוד אנשים, התאריך לא אומר דבר היום, אבל זה התאריך של "ליל הבדולח" הנורא שקרה בגרמניה בשנת 1938 והיווה את יריית הפתיחה לשואה הנוראה שעתידה להתרחש.

21 שנה לפני, כן בשניים בנובמבר 1917 ניתנה הצהרת בלפור – שר החוץ של האימפריה הבריטית, ששלטה בארץ מתוקף המנדט. תוכנה של ההצהרה היה בדבר זכותו של העם היהודי להקמת בית לאומי בארץ ישראל.

9 שנים, לאחר אותו ליל בדולח, שואה איומה. בכ"ט בנובמבר 1947 30 שנה לאחר אותה הצהרת בלפור, נערכה ההצבעה ההיסטורית באו"מ שהכירה במדינת ישראל.

ולמה כול שיעור ההיסטוריה הזה לפתע. עמדתי מול לוח המודעות בחדר האוכל. וראיתי שתי מודעות ברכה סמוכות שבישרו על לידת נינים ליעל נמנוב וטומי עמית (לא ביחד...). לא יכולתי להימנע מהמחשבה שהנה כמעט שלושת רבעי מאה לאחר אותו ליל בדולח, יעל וטומי, ילדי הקינדר-טרנספורט מאז, פליטים בעל כורחם, זוכים לראות ולהקים מאותם שברי הזכויות, דור רביעי של תקומת העם היהודי בארצו. ואם זו לא סיבה למסיבה. אז מה כן? מזל טוב.



אבי רוזנקרנץ

"האדם אינו אלא תבנית נוף לידותו" (טשרניחובסקי)

החינוך הבלתי פורמאלי מהווה אבן יסוד בערכי הליבה של הקיבוץ.
מתקיים בשעות שלאחר בית הספר, ושם דגש על הפן החברתי - ערכי.
הוא מתמקד בדינאמיקה הקבוצתית, הקניית ערכים, טיפוח הכישורים החברתיים.

מחויבות הקיבוץ אליו לאורך השנים יצרה מסורת חינוכית ייחודית שהיא פנינה יקרה ללבנו.

מטרתו של החינוך הבלתי פורמאלי בקיבוצנו היא יצירת אקלים המאפשר ביטוי לשונות ולייחודיות של כל ילד.

במהלך הפעילויות השונות ילדינו לומדים להיות אכפתיים כלפי אחרים ובשביל אחרים וסופגים את ערכי קבלת האחר, נתינה, הגינות, אמינות, חברות, לקיחת אחריות, התנדבות ותרומה לקהילה תוך כדי עשייה עצמאית ויצירתית.

באיזו מציאות ילדינו מתחנכים?

מהם הקשיים הקיימים?

האם ידעתם שקיימת סכנה של סגירת מערכת החינוך?

כמה חשוב לכם לשמר את החינוך בקהילה?

**די!!!! מספיק להתרפק על זכרונות העבר,
זו השעה לעשות ולשנות!!!**

**הורים...סבים...דודים...הורי העתיד....
אנו קוראים לכולכם להגיע ולהשפיע
ביום שישי 11/23 בשעה 08:30
נפגשים במועדון חברים ומדברים חינוך.**

אילת מרום / ניהול אגף חינוך

מבצע חנוכה למען בית-בלונד

לחברים וידידים שלום,

מזה שנים שציונה ואני לקחנו על עצמנו את האחריות לתפעול בית-בלונד, ואנו עושים זאת בהתנדבות ובאהבה. אך האהבה והרצון לא תמיד מספיקים כשאינ מספיק כסף לתפעול המקום. החזון שלנו הוא להפוך אותו למקום אירוח שיהיה נעים ומאובזר ברמה טובה ובתחזוקה הולמת.

בכל שנה, ככל שהתקציב מאפשר לנו אנו מאבזרים ומשדרגים א החדרים. כך למשל צבענו את כל החדרים. התקנו מאווררי תקרה ושדרגנו את החשמל. החלפנו את דלתות הכניסה בחדשות.

כמובן שהדרך עוד ארוכה להגשמת החזון לחדרים גדולים ומרווחים שיתאימו לשהות ארוכה ולא רק ללילות בודדים, ולכל זה נחוץ כסף.

השיפוץ החיוני והדחוף ביותר שיש לעשות הוא החלפת דלתות המרפסות הכבדות, המגושמות והרקובות בדלתות חדשות. המכשול העיקרי שמונע זאת כרגע הוא התקציב לכך, שלמעשה לא קיים.

עלה בי רעיון לשתף אתכם, חברים, תושבים וידידים בצורך הדחוף שלנו לגיוס התקציב. העלות להחלפה היא של עשרות אלפי ₪. אנו פונים לכל אחד ואחת מכם הן בקיבוץ והן מחוצה לו להושיט יד (לכיס) להצלת בית-בלונד ולהרים תרומה לצורך חשוב זה. כל אחד כאשר ידבנו לבו. כל סכום יתקבל בשמחה ובברכה, כי המקום הוא שלכם ובשבילכם. הזמן קצר והמלאכה מרובה.

אז אנא הרימו תרומה. חברים ותושבים בקיבוץ יוכלו להעביר מייל להנהלת חשבונות ולציין "**תרומה לבית-בלונד**". חברים וידידים מבחוץ יוכלו להעביר תרומה דרך מקומיים או בהעברה בנקאית לחשבון של כפר-הנשיא ולציין **תרומה לבית-בלונד**. מס' החשבון הוא: 169169, בנק מזרחי 487, קיבוץ כפר-הנשיא.

תודה מראש על ההיענות. בדבר פרטים נוספים ניתן לפנות לציונה ושבי.

שבת ~ שלום.

ציונה ושבי

או חברותא או מיתותא /מביאה: נורית אורן

אחרי 17 שנים בארה"ב החליט פרופ' משה בר, אחד המומחים הגדולים לחקר המוח, לחזור ארצה, ולהיות כאן עם מכרים וידידים.

נושא מחקרי שבו מתרכזת מעבדתו של פרופ' בר, הוא הירידה בזיכרון בקרב אנשים מבוגרים.

פרופ' בר טוען:

"הורינו הקשישים חושבים, שהם יכולים לפתור את בעיית הירידה בזיכרון רק בעזרת פתרון תשבצים וסודוקו, קריאת ספרים ולימוד למשל של השפה הסינית, או לנגן בפסנתר", הוא אומר, "הם תולים תקווה שכאן הם ימצאו מזור לדמנציה - המחלה שמתבטאת בהידרדרות בזיכרון, אבל ההערכה המקובלת כיום היא שכדי להתמודד עם הירידה בזיכרון צריך לא רק "לאמן את המוח" באמצעות לימוד, אלא גם לשלב שינויים באורחות החיים.

התחושה שלי ושל חוקרים רבים אחרים, שעוסקים במוח האנושי היא שקריאת ספרים, לימוד השפה הסינית, פתרון סודוקו או משחק ברידג' פעם בשבוע אכן עוזרים - אבל רק באופן מוגבל. מה שכן - וזו תגלית חשובה מאוד - המלחמה באובדן הזיכרון משיגה תוצאות משמעותיות יותר כשמתחזקים קשרים חברתיים ומצויים בפעילות חברתית.

מתברר שמבוגרים הנוטים להסתגר בבית, ולא יוצאים לפגוש חברים ומכרים על בסיס קבוע, מאבדים את הזיכרון שלהם בקצב מואץ - ולא משנה אם יפתרו חידות ותשבצים. מספיק להסתכל בעיניים המבריקות של אותם אנשים מבוגרים, כשהם חוזרים לבתיהם מפגישות עם מכרים וחברים, כדי להבין עד כמה האינטראקציה החברתית הזאת חיונית. אנחנו שוכחים לפעמים שהאדם הוא חיה חברתית ויחסים וקשרים עם בני אדם אחרים חשובים, לא רק כדי להעביר את הזמן בנעימים, אלא גם כגירוי למוח וככלי לשיפור הזיכרון. מצטברים לאחרונה עוד ועוד דיווחים ממחקרים מדעיים על אזורי מוחיים שהם מפותחים יותר אצל אנשים, שמתחזקים רשתות חברתיות ענפות יותר, ושמוחם של אלו פלסטי וגמיש יותר בתפקודיו וביכולת הלמידה שלו".

הפתרון הוא חברותא!!! הכל בחברותא!!! לאכול בחברותא, לבלות בחברותא...

ואם אין חדר אוכל, צריך למצוא אותה בדרך אחרת – מועדון חברתי, חוגים, טיולים, מפגשים מאורגנים, בית קפה, אירוח בבית ועוד ועוד...

שֵׁן יֶךְ תֵּן הַנּוֹעַר



שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

שנת בר המצווה...

כבר תריסר שנים חלפו ונדמה שהתרגלנו למוסכמה
שזכתה במחוזותינו לכינוי המכובס "סבב הסלמה"
גם שלכול ברור כשמש שאין מדובר ב"מעגל קסמים"
אלא במטחים של אין ספור טילים פצמ"רים וקאסמים

כבר תריסר שנים של רוחות וקולות מלחמה
נעדיין אנו בשלנו – מדובר בעוד "סבב הסלמה"...
סופקים כפיים אך משום מה
מקבלים את הדין בהשלמה...

כבר תריסר שנים של מתח חרדה ואימה
"צבע אדום" בלילות לבנים ללא שינה
לאסונם של המשתתפים מאונס ב"סבב"
הם מתגוררים רחוק מהעין וכנראה רחוק מהלב...

כבר תריסר שנים ומי יודע עוד כמה
תימשך השגרה ההזויה עד לעוד "סבב הסלמה"
מה שברור שאם שוב לא תהיה מצידינו תגובה
בקרב "יזמין" החמאס גם את תושבי גוש דן והסביבה
ל"חגיגות" סבב שנת בר המצווה...



אבי

ד.נ. לשום מקום / מאת: רפי פרנק

הנחיות לקריאה בריאה של הסיפור – לכל מי ששרד שבוע קשה, ארוך ומתיש לא מומלץ לקרוא את השורות הבאות. אולי עדיף לעבור לרשימת הספרים או הלוח האלקטרוני המתחדש. ההתעסקות בפרטים איננה אקראית ומטרתה להנחיל לקורא את אוירת החיים של הזר הממוצע באי הצרפתי הפסטורלי. במידה ומאגר הסובלנות וחוש ההומור שלכם גבוה מן הרגיל, אפשר להמשיך בקריאה.

בכל פעם שאתם נתקלים במרצדס האדום של רשות הדואר, והוא חוסם חלקית את המעבר למדרגות שמובילות אל המזכירות (שגם קיומן מעלות תהיות רבות) וגרף הגשם המפורסם, תחשבו פעמיים לפני שתפלטו איזו קללה עסיסית.

בארץ רווחת מוסכמה ציבורית וחברתית שעובדי הדואר, כמו רבים מהפקידים הציבוריים לא ממש עושים את עבודתם באהבה, תשוקה ומרץ מוגזם. ביקור אחד ברשות הדואר של קלדוניה החדשה וסניף הבנק המקומי, שמושפעים רבות ע"י המערכת הצרפתית המאוהבת עד הגג בשיטות אדמיניסטרציה ובירוקרטיה מורכבות, מפותחות ומושרשות (כאורך הבגט, ריבוי היינות וסירחון הגבינות) תנפץ מוסכמה זאת לרסיסים.

בשבוע האחרון אנו עסוקים בניסיון לפצח את המערכת הבנקאית, למזער את הנזק הפיננסי של עמלות והיטלים אחרים שגם המקומיים לא מבינים, ויחד עם כל האתגרים גם לסיים את התהליך במינימום זמן. לאחר סקר מהיר בין חברינו המקומיים הבנו שכדאי לפתוח חשבון בבנק הדואר. פחות מהודר אבל מינימום עמלות וניתן לקבל גם פנקס צ'קים כדי לשלם את שכר הדירה, חשמל, טלפון, ביוב, אינטרנט וביטוח השכרה. כן, פה הכל הולך בצ'קים כי הבנקים סוחטים את האזרח גם בשימוש בכרטיס אשראי. הבדיחה המקומית היא שמומלץ לנשום עמוק וארוכות לפני שנכנסים לבנק, כי גם על החמצן הבנק גובה עמלה.

אז מי צריך בכלל את הבנק שכל כך מקשה על החיים. הנה דוגמא: כדי לקנות כרטיס SIM בעל תשלום חודשי קבוע אתה צריך חשבון בנק. גם כדי לשלם את כל הסעיפים שהזכרתי קודם צריך את אותו חשבון. רק מה, כדי שיהיה לך חשבון בנק, אתה צריך: כתובת מגורים קבועה, דרכונים (לתושבים זרים), אישור שהייה לתושב זר, אם החשבון הוא משותף אז תעודת נישואין (כמובן בתוקף) קבלות חשמל, גז, מים, שכר דירה וביטוח עליו.

אוקי, אז מה הבעיה? כמו החיים באי האקזוטי עם גלי הטורקיז ועצי הקוקוס שעליהם מרשרשים בנועם הרוח הנושבת מים האלמוגים, כך גם אנו נזרום.

יום חמישי בבוקר, שיגרה. לאחר דייסת הבוקר, עדי ואני נוסעים לבית הספר. היום, שוברים את השיגרה, אילנה מצטרפת כי בדרך חזרה נלך לפתוח חשבון בנק בסניף הדואר המקומי. בדרך אנו מתרגלים כמה משפטי מפתח בצרפתית לכל מקרה שלא

יהיה. [תסלח לי מינה סלע על הסגנון הלא ספרותי אבל זה כנראה עבד (לפחות חלקית)]:

Nous aimerions ouvrir un compte bancaire s'il vous plaît. בקיצור, אנחנו רוצים לפתוח חשבון בנק בבקשה. בסניף בראש פינה זה בטח היה עובד טוב יותר עם: "מה הסיפור של איזה חשבון בנק פה?".

הסניף עצמו מרשים בפשטותו. קירותיו החיצוניים מכוסים בתאי דואר, וצמחייה ירוקת עד מקבלת את פניך עד דלת הכניסה. אזרח מנומס מחזיק את הדלת פתוחה וקבלת הפנים מרשימה כבר בתחילתה. כמו בקופות החולים וחברות הסלולר אצלנו, מכונת תורים מקבלת את פניך ומעל לדוכני השרות מסכים עם המספרים שכרגע בטיפול. אנו לוקחים מספר (335), תמיר אם לא הייתי מציין, אז היית דורש אותו ממני) ומתיישבים תוך ספיגת האווירה הרגועה המאורגנת של הלקוחות האחרים שפוקדים את הסניף. כשהפער בין המספר על הצג וזה שמופיע על הפתק בידי מצטמצם, הזיעה מתחילה להופיע בכמה בלוטות שלא ידעתי על קיומן. אני מתרגל את המשפט המנצח כמה פעמים ואז צלצול הגאולה מופיע ואתו הספרה 335. אנו ניגשים לאשנב 2 ומסבירים לנציגת השרות בצרפתית על המשימה שלנו. בלי להתבלבל וכמעט לפני שסיימנו את הנאום אותו ערכנו בקפידה, היא רושמת את המספר 1000 על פיסת נייר.

Vous devez appeler mille et prendre rendez-vous היא מוסיפה במהירות הסופה שבימים אלה שילחה זעמה בחופי גואם הצפונית. לפני שאותה סופה תגיע לחופי הפיליפינים המזרחיים אנו מתעשתים ותוך דיון הנהלה מצומצמת מבינים שחשבון בנק כנראה לא נפתח היום. ההסבר לאותו משפט שהרס את תכנית היום הוא: עליכם להתקשר 1000 לקבוע פגישה. אז מה עושים?

אנחנו כבר מחוץ לסניף, נפרדים מתאי הדואר וצמחית העד הירוקה ובדרך למשרד של אילנה כדי להתקשר למרכז השרות של חברת הדואר, הטלפון הנייח (אין הפרטה לבזק), הסלולר (אין תחרות אמיתית), מכס ועוד כמה שרותי תקשורת בסיסיים של כל מדינה מודרנית. נציג השרות ענה באדיבות באנגלית ואנו נושמים לרווחה, הנה אנחנו על הגל הנכון וכנראה שכל צרותינו תמו. גם פה אנו מקשים על נציג השרות שבטח מביט בשעונו וכבר חולם על הפסקת הצהריים הצנועה ששולטת בכל הסקטורים העסקיים בבירה ללא עוררין, בין Midi (12) ולא דקה לפני השעה 2. לאחר שעמדנו בדרישת הפספורטים ותעודת הנישואין, הוא דרש שנביא איתנו לפגישה גם את הכתובת הקבועה שלנו והוכחה לתשלום חשמל. הסברנו לו שחזרה ההשכרה שלנו יתחיל רק בראשון לדצמבר ושכרגע אנו לנים באופן קבע (הדגשנו את המילה הזאת) במלון הדירות רמדה. OULALA מלווה בנשיפת ייאוש נפלטה מפיו ולאחר שהתאושש, יכולתי לשמוע שהוא מפשפש בתקנון החברה (בטח לא עודכן מאז שאחרון חיילי הנחתים האמריקאים עזב את האי לאחר מלה"ע השנייה) למצוא מוצא שיאפשר לנו להתקדם לקראת חשבון בנק, ולו להפסקת הצהריים המתקרבת. "האם תוכלו לספק

מכתב מהמלון שאתם גרים בו באופן קבוע? "Sûrement – ללא ספק, אנו משיבים בביטחון מלא ומאפשרים לו לראות את האור בקצה השעון של משמרת הבוקר.

"טוב, אז בסניף הדואר המקומי כבר אין פגישות פנויות לזמן הקרוב, אבל יש לי עדיין פנוי ליום שלישי הבא ב 9:30 בסניף המרכזי במרכז העיר". WE'LL TAKE IT!!! אנו מתנפלים עליו לפני שתייר אומלל אחר ישיג את ראיון הסגולה. "חשוב גם שתביאו אתכם דובר צרפתית, כי רוב הסיכויים שמנהלת בנק הדואר איננה דוברת אנגלית" הוא משלים תוך כדי הכנות היציאה להפסקת הצהריים.

בכניסה לרמדה, אני נפגש עם המנהל התורן ומסביר לו שאני חייב מכתב רשמי עד יום שני בבוקר, חייב טווח ביטחון לפני הפגישה. אילנה עסוקה בהשלמת יתר המסמכים ואנו רגועים לקראת סופשבוע נוסף. מוניק כבר תכין אותי לפגישה המיוחלת, אליה היא תצטרף כמתורגמנית בסעיף הבא.

סערת הגשמים של הסופ"ש חלפה ושאריותיה ניכרות ביום שני. אילנה יצאה לשיעור צרפתית ואני התגלחתי (שתי וערב) למשעי לקראת הפגישה החשובה. בשעה 9:00 ברוב הדר מוניק מגיעה לאסוף אותי מהלובי של מלון. נדמה לי שכל צוות המלון מנפנף לי בהצלחה שאנו עוזבים את המלון בדרך לאסוף את אילנה. בדרך למרכז העיר האווירה ברנו הרחב של מוניק אופטימית, והשיחה בעיקר על חופשת בית הספר המתקרבת בסוף החודש. למרות שלא ניתן היה למצוא חניה בקרבת הדואר, אנו לא מתרגשים וחונים בסמוך לשוק הירקות המרוחק מספר רחובות מהבניין הלבן בין ה 70 שנה של הסניף המרכזי (מזכיר מבנים דומים ברח' לילינבלום). בכניסה אנו מגלים שאולם הבנק מלא אדם, אך לנו אין מה לדאוג כי הפגישה שלנו עם גב' בובאר נקבעה מראש ואין צורך לקחת מספר ולעמוד בתור. אנו חוצים את האולם וניגשים למשרד בקצה המערבי של הסניף. הדלת למשרד לא מציינת בברור שהגענו למחוז חפצנו אבל מוניק מצהירה שאכן זהו המשרד. לאחר מספר דקות גברת צבועת שיער (בלונדינית כמובן) יוצאת מהדלת ומזמינה אותנו להיכנס. מול שולחנה רק 2 כיסאות והיא לא עושה מאמץ לפתור את חוסר השוויון בין מספר האנשים במשרד ומספר מקומות הישיבה. עוד לפני שנשמע הגונג הראשון אני כבר יצאתי ממשחק הכיסאות המוזיקאליים ונשאיתי לעמוד בפינת המפסידים. אילנה מציגה את רשימת המסמכים שנדרשנו להכין מראש ע"י הנציג הטלפוני (זה מהפסקת הצהריים) תוך כדי שהיא מרשימה את מנהלת מחלקת הבנק של הסניף. גב' בובאר לא מתייאשת ודורשת הוכחה ניצחת שאכן בני הזוג הרשומים בדרכונים הבריטים תחת אותו שם, תמונות תואמות ונוכחים במשרדה, אכן נשואים כדת וכדין. לרגע הפלגתי, ובדמיוני היא מנהלת הסניף של ש"ס או לפחות אגודה באי המלאנזי, אבל המיקוד במשימה החזיר אותי למשרד המיושן וחסר הכיסא המשלים. אילנה חושבת רגע ואז שולפת את המחשב הנייד. למזלנו סרקנו ותרגמנו כמעט כל מה שזז לקראת המפגש עם הרשויות האין סופיות של הקולוניה הצרפתית. עכשיו שליחת הציבור מתרשמת ומקבלת את ההוכחה שאכן יש סבירות גבוהה לקשר בין שני התיירים ששברו את שגרת יומה וברוב חוצפתם מעוניינים להפקיד את כספם במרתפים האפלים והעייפים של בירת הניקל הדרומית. נראה שהצלחנו לשבור את המצור הבירוקרטי הקלידוני

ולרגע חשבתי ששיחת הטלפון שייזמה מנהלת הסניף נועדה להזמין כיסא נוסף ואולי קפה לאורחים המכובדים.

תוך כדי השיחה, אני מבצע פעולה שלמעשה מחקה כל סיכוי לצלוח את מבצע ד.ג. **לשום מקום.** בקשתי לראות את התעריפים אותם נדרש לשלם בעד התענוג כנראה לא רק שהיתה מוגזמת, היא גם החזירה אותנו שנות אור רבות בפתיחת חשבון הבנק. לפחות לנחיתת קפיטן ג'יימס קוק באי ב 1774, אם לא 1350 לפנה"ס (שרידי חרס העתיקים ביותר שנמצאו בקלדוניה מהתקופה הלפיטאית LAPITA). מה כבר ביקשתי אתם תוהים? ברפרוף זריז של הסעיף השלישי בעמוד הראשון תזהו שכל הפרויקט מבוסס על דרישת הגורמים השונים שתשלומי השירותים יתבצעו בצ'ק ולא ע"י כרטיס אשראי. מתברר שדרישה לפנקס צ'קים מבנק הדואר הפכה את הקערה על פיה ולשמחתה של שליחת הציבור הרמנו לה כדור להנחתה.

"futur contrat de location et la lettre de résidence au ramada n'est pas "valide" הצהירה בניצחון מאופק המנהלת צבועת השיער מאחורי הבונקר של הסניף המרכזי. לנו הלבנטיניים בתרגום חופשי "חוזה שכירות עתידי ומכתב מגורים ברמדה לא שווה הרבה". היא המשיכה במקצועיות "נשמח לפתוח לכם חשבון בנק אבל פנקס צ'קים דורש כתובת קבועה שאיננה בבית מלון ולכן לא תוכלו לקבל אחד לפחות עד הכניסה שלכם לדירה". השחלת המילה לפחות הבהירה לי חד משמעית שלא נגיע למחנה משותף רחב שיספק את שני הצדדים ויסתיים בלחיצת ידיים עסקית. שקט רועם שנמשך כאורך גלות בבל שרר במשרדי הסניף המרכזי. ללא משב רוח, גם דגלי רשות הדואר, הקולוניה הפסיפית והכובשת האירופית נדמו, כאילו נבוכו מקבלת הפנים לה זכו המהגרים הטריים. לרגע שקלתי להכריז על ההשתייכות הדתית והלאומית שלנו כדי שתוכל לפנות אותנו סופית מזירת הקרב. אבל היא סיפקה מהלך שסייע לנו להתפנות מרצון. כשפרשנו בפניה את תכנית הפעולה הפיננסית שלנו שכללה שימוש רחב בפנקס הצ'קים מחד והעברות כספיות מישראל אל בנק הדואר מאידך, היא סופית שלפה את הג'וקר "העברת מט"ח עוברת דרך בנק רגיל ורק אז מגיע אלינו כך שתשלמו עמלות כפולות. ממליצה לכם לפתוח חשבון בבנק רגיל !!!!!!".

עייפתם? גם אני, אבל זה רק פרק א' כי מבנק הדואר עברנו לבנק רגיל, קיבלנו רשימת מסמכים להגשה וזכינו לפגישה עם נציג מכירות בעוד שבוע!!! קינחנו בקפה (מוניק זכתה לסיגריה, מותר לעשן פה בבתי קפה) וחזרנו לרמדה רצוצים אך מרוצים.



לוח מודעות

מהמרפאה

1. החורף הגיע אלינו. מי שטרם התחסן כנגד שפעת, מוזמן לבוא ולהתחסן בשעות הקבלה. לאחר החיסון, יש לשבת במרפאה למשך 20 דקות.
 2. אנו מבקשות להזכיר לציבור שביום שלישי 20.11.12 המרפאה סגורה בשל קורס שבו משתתפות האחיות.
- בריאות לכולם

פרשיות בתולדות המדינה

הרצאתו של העיתונאי יוסי מלמן:
דוקטרינת בגין ומונופול גרעיני: עיראק, סוריה, איראן (בינתיים).
 בעקבות ספרו החדש: "מלחמות הצללים – המוסד וקהילת המודיעין"
 יום ה' 12/11/22 בשעה 18.00
 במועדון החברים, קיבוץ יפתח
 המפגש בסדרת "הפורום לדיון בנושאים אקטואליים", (הפעם בקיבוץ יפתח).
 השתתפות בכיבוד 10 ₪.
 נא לאשר השתתפות: אורי גנני - כפר הנשיא 6596512-052
 מודים למח' התרבות מ"א גליל עליון, מתנ"ס ראש פינה ולאתר "לאן בגליל" על שיתוף הפעולה.

פרלמנט הגליל – מפגש מס' 16

בשיתוף עם מתנ"ס ראש פינה.
 במוצ"ש 12/11/24 בשעה 18.00 - באולם מתנ"ס ראש פינה.
 נשיר משירי דודו ברק "אלף שירים לצפון", בניהולו המוזיקלי של אריה ברכה, בליווי נגני הפרלמנט ונהנה מהכיבוד.
 עוזי קרן - איש קיבוץ עין גב - יספר לנו מ"סיפורי עין גב".
 חברים/ות המעוניינים לשיר סולו שיר ספציפי מתבקשים לבחור אותו ולתאם עם אריה ברכה לטל' 2414368-052.
 אנחנו מבקשים מהחברים לאשר הגעה מראש! (אפשר במייל, מיסרון וגם בטלפון לאורי).
 העלות: 35 ₪ למשתתף (החברים מתבקשים לשלם בכניסה).
 נא לאשר השתתפות: אורי גנני - כפר הנשיא 6596512-052
 מודים למח' התרבות מ"א גליל עליון, מתנ"ס ראש פינה ולאתר "לאן בגליל" על שיתוף הפעולה.

פרויקט תיפוף לגמלאי הגליל העליון.

מטרת הפרויקט : הקמת קבוצת מתופפים מחברי גמלאי הגליל אשר תפעל באופן קבוע, שעה בשבוע, תהנה ותפיק מוזיקה בנגינה ותנועה.
תוכן השיעור : בשיעור נעבוד ונפתח את חוש הקצב, בעיקר ע"י תיפוף על כלי הקשה שונים, נבנה קטעים מקצביים בסגנונות שונים ונלמד בכלליות על המוזיקה בצורה מעמיקה, מהנה ומקצועית! *הלמידה תתבצע בקבוצה, אך רמת הקושי תותאם לכל משתתף עפ"י יכולתו האישית.

יתרונות התיפוף בגיל מבוגר : אמנות התיפוף דורשת קואורדינציה, אימוץ המוח ואימונו, ומשפרת את הזיכרון. כמו כן משלבת תנועה ושומרת על גמישות הגוף.
על המורה : שני תם, מתופפת מקצועית, חברה בהרכבים שונים, בוגרת האקדמיה למוזיקה בהוואנה קובה ובלוס-אנג'לס, ניסיון של כ- 25 שנה בתחום המוזיקה.

עידכון

1. קבוצה ראשונה התחילה את סדנת התיפוף (עפ"י שני תם – המדריכה - "סדנת קצב") בימי חמישי הפגישה הבאה ב - 11/15 בשעה 09.00 בבית היקב בראש פינה.
2. לאור ההתעניינות בסדנא נפתחה הרשמה ל - 2 קבוצות נוספות, שייפתחו באותו מקום בימי חמישי ב - 10.30 וב - 17.00 .
3. המתעניינים יכולים להגיע לבית היקב, בתאום, כדי להתרשם מהפעילות בסדנא ולהיפגש עם שני, ב - 15/11 בשעה 08.30.
4. חשוב להדגיש, שהסדנא מתקיימת תוך שיתוף פעולה עם מועדון בית היקב
5. עלות הסדנא 120 ₪ לחודש, כשהתשלום מתבצע בהוראת קבע דרך המתנ"ס.
6. חברים שכבר משתתפים בסדנא מתבקשים להסדיר דחוף את התשלום.

פרטים נוספים למתעניינים: אורי גנני - כפר הנשיא 052-6596512

במפגש

*ביום שני ינהלו מאי ואלעד (מהמכינה) דיון בנושא: "מה עושה אותי ישראלי?"

בואו לשמוע ולהשמיע!

יתקיים דיון פתוח בהנחייתם של מאי ואלעד, שני צעירים מהמכינה אשר מגיעים למפגש מידי יום שני כחלק מתרומתם לקהילה.
 שניהם עזבו את משפחותיהם אשר בחו"ל ועלו ארצה כדי לקחת חלק במסלול המכינה הייחודי שמתקיים אצלנו.

*מידי יום ראשון מתקיימת ארוחת בוקר בסגנון פוט-לוק בניצוחה של קרול לופוב אשר מגיעה, עורכת, מארגנת ומסדרת...

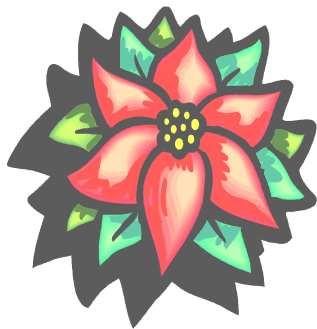
תודה לך קרול על ההתמדה והעשייה מכל הלב! בהזדמנות זו אני מזמינה את מי שעדיין לא הגיע לארוחת הבוקר, להכין ולהצטרף, זו חוויה חמה ונעימה להתחיל איתה את היום והשבוע!

ודבר נוסף... מי שמוכן להצטרף לעשייה של קרול ולעזור לה בארגון ובפינוי אנא צרו עמה קשר. העזרה תתקבל בברכה על מנת שיוזמה זו תמשיך לאורך זמן!

בשבוע הקרוב ב-"מפגש"

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום ה'	יום שישי
10:15-9:15 Pot Luck Breakfast ארוחת בוקר בסגנון פוט-לוק	12:00-9:30 <u>פעילות מכינה:</u> דיון בנושא "מה עושה אותי ישראלי?" בשעה 10:00		11:00 Parashat HaShavua (In English) With Tirtza		10:00 ארוחת עשר
11:00 - 11:45 התעמלות עם טל					שבת שלום!
	17:15 חוג ספרות עם תמר וולפין	18:30-17:30 ריקוד אתני בואו לנסות!			

18/11-23/11



תודה! תודה!

אנו רוצות להודות למשפחת ריינס
אשר תרמו כיסוי עבור הקלנועית של המפגש.
ושיהיה לכולנו חורף בריא ויבש. תודה מקרב לב!
מצוות המפגש

מבזקי התנועה / נובמבר / אביב לשם

בשורה לחברי הקיבוצים: הקרן התנועתית-קמ"ע, למתן ערבויות להלוואות שלוקחים קיבוצים, תוכל מעתה לתת ערבויות להלוואות גם לחברי קיבוצים, לטובת בנייה או שיפוץ דירה. אישור לכך ניתן מרשות התאגידים ובכך מרחיבה קמ"ע את שימושיה לטובת פיתוח בקיבוצים. חברי הקיבוצים יוכלו לקבל ערבות אמינה ולשפר בגינה את טיב ההלוואה מהבנק.

מזכיר התנועה, זאב (ולוולה) שור, ציין "מדובר בבשורה חשובה לאלפי חברי קיבוצים המבקשים לבנות או לשפץ דירה בקיבוץ. כעת יהיה להם קל יותר לקבל הלוואה. הכלי שיצרנו יסייע לתנופת הבניה בקיבוצים", אמר שור.

נוהל מפורט לגבי אופן ותנאי מימוש ערבות קמ"ע בהקשר זה יפורסמו לקיבוצים בשבועות הקרובים. בינתיים ניתן ליצור קשר עם אגף הכלכלה בטלפון 03-6925333 / economy@tkz.co.il

בחירות: ועדת הבחירות לתפקיד מזכיר התנועה הקיבוצית קבעה את נהלי מערכת הבחירות שתתקיים ב- 2012./2./5. השבוע מתפרסמת בעיתונות הקיבוצית מודעה המזמינה מועמדים להציע עצמם לתפקיד. תקנון הבחירות ותנאים בפורטל התנועה www.kibbutz.org.il

זורמים: חברת החשמל נפתחת לצרכן הפרטי בקיבוץ: חברת החשמל והתנועה ממשיכות במהלך של שיווק דרכים לחיסכון אנרגיה בקיבוץ ובמשפחה כצרכן חשמל ביתי, וזאת לאור השינוי שחל במדיניות חברת החשמל, הרואה כעת בחבר הקיבוץ צרכן חשמל כמו עמיתו בעיר, הזכאי לקבל דפי מידע אישיים וסיכום צריכה.

ב-20.11 יתקיים בסמינר אפעל כנס הסברה משותף "חברת החשמל - הקיבוץ – הלקוח", בו ידריכו בכירים מחברת חשמל כיצד יכול כל צרכן פרטי לחסוך ממון רב בזכות צריכה נבונה. מוזמנים יושבי ראש של קיבוצים, רכזי משק, ואחראים על תחום האנרגיה בקיבוץ. הרשמה בכתובת kibutzim@iec.co.il

ניהול: 39 משתתפים החלו קורס מנהלי קהילה שיזמו בצוותא אגף החברה והמרכז האקדמי רופין. המשתתפים מגיעים מ-29 קיבוצים ברחבי הארץ, מחציתם מנהלי קהילה ורכזי משק בפועל, והיתר רואים עצמם כמי שמשתלבים לאחר ההשתלמות בתפקיד מרכזי בקיבוצם. בשלושה עשר המפגשים ילמדו המשתתפים קורסים אקדמיים המוכרים בתואר שני בניהול.

אביב לשם, דובר התנועה הקיבוצית

Aviv Leshem - Kibbutz Movement Spokesperson

רחוב לאונרדו דה וינצ'י 13, תל אביב 61400

Phone: 03-6925326

הפינה הויזואלית



חוג הסייף



פורים בכפר

קטע נסיוני



ו
א
ד
ו
א
פ
ה
ב
א
פ
ה
ו
ש
ו
י
ו

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 16.11.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #46

Village News: Winter is setting in and rain fall is considerable (if it's not the end of it...) We now have 110 mm of which 90 mm fell in the past 4 days. The more the merrier!!

There is a group of 10 people taking part in the lecture series by Dr. Yossi Halmish on keeping the brain active. The course is being held in Ayalet Hashachar and includes 8 meetings of 3 hours each. There is a good chance that there will be an additional series of lectures here in the area and if it does come to pass, we strongly recommend that everyone sign up for it.

Last week the USA voted themselves another term for President Barak Obama. At last that frees us up to think about the next round of voting here (for the regional council) on 04.12 and then the one shortly after that (22.01.13) for our own PM....presuming that there is an opposition candidate to Bibi Netanyahu.

Most of the candidates for head of the regional council have been here to talk about how they view the job and what they see in the future of the area. They have spoken to any number of people and all five candidates want the job.... Hmm....guess we'll just have to choose one and see.

On the same day of the regional council elections we also have the election for the KH representative to the regional council. In this case Erez Merav is the KH choice for that post. Erez is abroad at the moment but by the time the council holds it's first meeting, he will be back.

On the 04.12 some of the kibbutzim will also vote for the municipality council, which according to the new laws are not just the members of the kibbutzim but also all officially listed residents of KH. That way even if they are not members they will have a representative on the council dealing with municipal matters.

A few days ago I heard noises coming from the shelter near my house and on closer inspection found Tom Gerhman and Ziv Noy (cousins, who are also councillors for the teenagers) cleaning up the shelter. Seems that the teenagers took in onthemselves to clean up the shelters. "But you're councillors" said I, "why are you doing it??" and they said theat they were just 'finishing up'. Whoever is doing it: thank you! At least the shelters will be ready, should we need them...

If you're coing from north via Golani Junction nowadays - be prepared! The junction is being widened, and they are putting in a fast track (to avoid the traffic lights). It makes getting to McDonald's a bit difficult and you have to do a turn-around to reach the private road just to get there. In the end it is supposed to put an end to the traffic pile ups on the junction going north and south and shave about 10 more minutes of travelling time.

If you're searching for a place to buy neccesities cheaply, you might want to try 'Yoni's Market' in the industrial area of Hatzor. It's close to Lev HaGalil and their prices for fruits and veggies are very reasonable. The only problem is finding parking....which we hope wil improve.

Another place that has recently reopened is 'Gittel" in Rosh Pina. It's esthetic, clean, interesting menu. The people who took it over are also the ones who own 'Amburger' and whoever eats at one place gets 10% off in the other. Worth thinking about.

The column 'Good people in the middle' has somehow stopped in the middle and I hope to be able to open it again. The last column done was about Albert Eliav.

Shabbat Shalom and see you are kabbalat shabbat in the Club Room Friday evening 16.11 at 18:00.

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yehonatan, Gal and Bar's
Grandma Tamar

Birthdays:

18.11	Harvey Jackson Ronen Forster Teva Solomon (grandson) Or Glick (grandson)	19.11	Shauli Easton Yifat Weissbecker Gal Atir (Mendzagorski grandson)
20.11	Shoshana Kropero David Telem Tom Lifschitz (Eder granddaughter) Roni Ashkenazi (Kendal g/daughter) Naomi & Izik Forster (grandchildren)	21.01	Eden Miller (Pearlson granddaughter)
22.11	Meir Raines Ruti Gedalizon Donna Whitham Nofar Molina Doron Baldwin (Amar grandson)	23.11	Afva Katz
24.01	Rachel Flink-Jackson Doram Wallach	24.11	Inbal Frank

Anniversaries:

20.11	Julia & Aryeh Nitzan Shosh & Zami Ben-Zvi
22.11	Arva & Ariel Cina

Commemorations:

09.10.94	Mr. Israel Weiss	בכסלו תשנ"ה	ו'
07.12.00	Jonathan Steel	בכסלו תשס"א	י'
18.12.08	Mrs. Ann Feinberg	בכסלו תשס"ט	י"א

NOTICES

EDUCATION - OUR PAST AND FUTURE

EVERYONE (parents, grandparents, future parents, students)
Is invited to come along to our sessions on education and where
education on KH is taking us.
Friday morning, 23/11 at 8:30 in the Club Room

Be Sociable or be Damned

Prof. Moshe Bar, who lived abroad for much of his life and is a renowned expert in brain function, has decided to return to Israel live amongst friends and colleagues.

Today's elderly are convinced that they can combat dementia by doing crossword and sudoku puzzles, learning another language or skill and constant reading. Prof. Bar says that this alone is not good enough but that we must also change the way in which we live.

Brain exercises are good, but it appears that these activities are much more likely to help when we become more socially active and do things together.

Aging people who tend to lock themselves away in their homes and don't go out to meet with friends or do social activities on a regular basis, lose memory at an advanced pace. Just look at how their eyes sparkle when they return from social activities and you can see the difference. Interacting with others is a key component of keeping dementia at bay.

With the lack of a communal dining hall we need to find ways to keep our social contacts, whether it's a learning experience, field trips, club room or coffee cloche. Enjoy each other!

Nurit

CLINIC

1. Winter has finally arrived. Flu vaccinations are available at the clinic. Please remember that you have to wait another 20 minutes after receiving the injection before you leave.
2. Reminder: from Tues. 22.11 the clinic will be closed every Tuesday because the nurses are studying.

Stay healthy!

The Clinic Staff

on the birth of their first child, a son.

Grandson to Orna (Nemenov) & David Mimran

Great-grandson to Yael Neminov and Eddie Nemenov

[illegible]

Mazal Tov to Bat-Chen & Or Doari and all their family

Of the birth of their fourth son.

Grandson to Tzion Doari and Gila Amit-Doari

Great-grandson to Tommy Amit and to Betty Doari

=====

POLITICAL SCIENCE LECTURE - Current Events Forum

Yossi Melmin, (author of "Shadow Wars - the Mossad and the International Intelligence Community") will speak on:

Nuclear Monopoly Doctrine - Iraq, Syria, Iran (and perhaps others)

Thursday 22.11.12 at 18:00 in Kibbutz Yiftach. Entrance fee: 10 NIS

Please call Ori Ganani at 052-6596512 to confirm participation.

Many thanks for their joint organization for the "Where in the Galilee Forum" to the Cultural Committee of the Regional Council and the Rosh Pina Community Center.

MIFGASH Activities - 18 - 12/11

Sun	9:15-10:15	Pot-Luck Breakfast
	11:00-11:45	Exercise - with Tal (she's good....!!!)
Mon	9:30-12:00	Pre-Army group joint activities
	10:00	Discussion: WHAT MAKES ME AN ISRAELI? Organized by Mai and Elad, 2 people who left family and friends abroad to come here and do their service Come along to hear and be heard
	17:15	Book Club - Israeli Literature (in Hebrew) - with Tamar
Tues	17:30-18:30	Ethnic Dancing (come see what it's about)
Wed	11:00	Weekly Portion (English) - with Tirza Ben-David
Fri	10:00	70 th Birthday - Carol Lupov
~~Shabbat Shalom~~		

Many thanks to the Raines family for donating a cover for the Mifgash Golf-cart so that we can use it in inclement weather to visit the home bound.

POB - Nowhere

If your week has been too tiring, than I suggest you pass over this letter and read something a bit less strenuous.

Government workers are not particularly known for their willingness to help or love of their jobs, but a job it is. Remember the red Mail car that comes along and blocks the steps to the main office so you have to go all around in order to check the rain guage, breathing curses under your breath? Well, here in New Caledonia the Mail also acts os the local branch of the bank and runs on a very French style beaurocracy which is as long as a baguette with (stinky) cheese.

This past week we've tried to untie the knots of the local banking system and lessen (as much as possible) all the charges for various functions that even the locals don't understand. We're also trying to do all this in a minimal amount of time. Our new friends and neighbors managed to impress upon us that the easiest way to handle things is simply to open an account in the Mail Bank and receive a check book that will enable us to pay rent, phone, internet, water and other things, locally. Paying via Credit Card brings exhorbitant changes with it and checks are less expensive. The local joke is 'take a big breath before you go in the door or you'll be chaged for the air'.

So why do you need a bank at all? Well, just to purchase a SIM card with a monthly rate, you need to have an account. But in order to open an account you need a permanent address, passports, local municipality form stating that you are a temporary resident, and if it's a joint account you also need your (current) marriage license, and receipts for rent, gas, electricity, water and insurance.

What could possibly be simpler on a small, exotic island in the breeze, in the middle of the Pacific?

An ordinary Thursday morning. Adi & I finish breakfast and Elana and I take her to school because we'll stop at the Bank on the way home and open an account. We also try using some pertinent French idioms that are supposed to make life a bit easier. Nous aimerions ouvrir un compte bancaire s'il vous plait. Trans: We would like to open a bank account, please.

The local branch is simple and we take a number (like at the HMO back home) and we're number 335 (Tamir, please don't laugh!). We relax onto the waiting chairs and I practice the opening sentence a few more times before being called. The bell rings and we approach window 2. Before I complete the sentence (without stumbling) she is already writing the number '1000' on a slip of paper and says: Vous devez appeler mille et prendre rendez-vous (trans: you'll need to call for an appointment) at a speed approximating a typhoon. We begin to understand that we won't be opening an account on this day.

We have to call quickly as from 12:00 - 14:00 is lunch break and NOTHING is open. But call we do and explain to the official that our rental contract only starts on the 1st of December. Ohlala he chants. He checks the book of rules (that hasn't been updated since the Marines left after WW II) and tells us that we'll need to bring a paid receipt for the electric bill. Can we also bring a note from the hotel where we've been staying? Surement - we reply. At which point he tells us that the local branch has no more free appointments and we'll have to go to the main branch and the earliest is next Monday at 9:30. We'll take it! He then tells us to bring a qualified interpreter with us when we go for the appointment because 'in all likelihood the branch manager will not speak Anglaise.

On return to the Ramada Hotel we ask to speak with the manager and explain that we will need an official letter by next Monday stating that we have been living at the hotel. Elana deals with putting together all the documents and I'm easy about the weekend before us.

The weekend typhoon has passed and Monday morning I shave. At 9:00 Monique (our translator) picks us up in her car and it looks like the entire staff of the Hotel is there to wish us good luck.

On the way we idly chat about the upcoming school holiday. Parking by the main branch of the bank is unavailable so we park by the vegetable market and walk towards the 70 year old building (which look like something out of Lillienblum St).

People are milling about everywhere when we enter but we're unconcerned because we have arranged this appointment in advance and look forward to meeting Madam Bouvair. We find her office despite everything and wait. After a few minutes a dyed blond woman comes out and invites us to enter. There are only 2 visitors chairs in the room and she does nothing to rectify the situation. We are, after all, three people! Before going further I stand in the corner and let Monique and Elana sit down. Elana submits the documents that the bank clerk we had previously spoken with told us we would need. Without missing a beat Mdm. Bouvair demands to see that we are listed as husband and wife in our British passports and have the identical pictures. We must prove that we are married according to law. For a moment I feel as though she must be a regular official of the Shas Party or the Melanisian Islamic Front. Elana thinks for a moment and then pulls out her laptop. We had previously scanned all of our relevant documents into the computer as backup in case something was called for that we didn't have on us. Mdm, Bouvair must now accept that perhaps this most unwelcome couple of 'tourists' are indeed married and disturbing her normal routine when she has so many other things to attend to.

While signing various papers so that we will be able to put in a salary and pay our bills, I casually ask to see a list of the different charges we will be subject to. Seems that with this casually dropped remark I have put in danger the entire process. In the third paragraph of the agreement it appears that we must pay all charges by check and not credit card and the demand for a check book gives her the opening she needs: "Your letter of occupancy from the Ramada Hotel is not valid" she claims. We can certainly open an account for you, says she, but the need for a check book means you will have to have a permanent address (as opposed to a hotel). Finally, we negotiate terms which will enable us to proceed and then she pulls out the joker. "If you're also having foreign currency sent in from abroad then it will have to go via the local branch and only then to the main branch, so you will be paying charges twice! I suggest you open an account in a regular bank."

Tired now? So are we, but this is only the 1st installment.... Have a good weekend.
Rafi